PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1108

ze dne 5. července 2021,

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Spojených států amerických pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Rada guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*), Úřad ministerstva financí regulující centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*), Federální pojišťovna vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*), Úřad pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*) a Federální úřad pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ([1]), a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na nějž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.

(2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ([2]) a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ([3]), stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se vzájemné výměny kolaterálu („marže“).

(3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně

([1]) Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearingu, povinnosti clearingu, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

(4) Komise dne 1. září 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v USA ([4]), týkající se mimo jiné technik zmírňování operačního rizika a marží použitelných na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení se však orgán ESMA zaměřil na pravidla vydaná Komisí pro obchodování s komoditními futures (*the Commodity Futures Trading Commission*, dále jen „CFTC“) a Komisí pro cenné papíry a burzu (*the Securities and Exchange Commission*, dále jen „SEC“) a nezabýval se pravidly vztahujícími se na smluvní strany regulované Radou guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*, dále jen „FRS“), Úřadem ministerstva financí regulujícím centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*, dále jen „OCC“), Federální pojišťovnou vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*, dále jen „FDIC“), Úřadem pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*, dále jen „FCA“) a Federálním úřadem pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*, dále jen „FHFA“) (společně „obezřetnostní regulační orgány USA“).

(5) Komise vzala v úvahu vývoj v oblasti regulace, k němuž došlo od doby, kdy obdržela odborné doporučení orgánu ESMA. Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích předpisů platných v USA, ale také na posouzení výsledku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti za účelem snížení rizik vyplývajících z uvedených smluv způsobem považovaným za rovnocenný výsledku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.

(6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v USA pro OTC derivátové smlouvy jsou stanoveny v hlavě VII Dodd-Frankova zákona o reformě finančních trhů a ochraně spotřebitele (*the Dodd Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act*, dále jen „Dodd-Frankův zákon“) a ve specifických prováděcích pravidlech, která přijaly obezřetnostní regulační orgány USA.

(7) V Dodd-Frankově zákoně neexistují žádná pravidla rovnocenná technikám zmírňování operačního rizika použitelným na OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, a obezřetnostní regulační orgány USA nevydaly pravidla ani předpisy ukládající rovnocenné požadavky. Toto rozhodnutí se proto nevztahuje na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se obchodů s OTC deriváty uzavřené mezi smluvní stranou regulovanou obezřetnostními regulačními orgány USA a smluvní stranou usazenou v Unii, na niž se vztahují požadavky stanovené v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a které se týkají povinností včasného potvrzení, komprese a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů.

(8) V Unii podle čl. 11 odst. 3 podléhají OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, povinnosti výměny kolaterálu (dále jen „maržový požadavek“). Podle tohoto pravidla si musí všechny smluvní strany vyměňovat variační marže a smluvní strany nad určitou prahovou hodnotou si musí vyměňovat počáteční marže. V tomto ohledu musí každá smluvní strana regulovaná obezřetnostním regulačním orgánem USA dodržovat pravidlo přijaté těmito obezřetnostními regulačními orgány, jak je stanoveno v hlavě 12 Sbírky federálních předpisů (*the Code of Federal Regulation*), respektive v části 45 (v případě OCC), 237 (v případě FRS), 349 (v případě FDIC), 624 (v případě FCA) a 1221 (v případě FHFA) (společně dále jen „pravidlo swapové marže“).

(9) Pravidlo swapové marže se vztahuje na swapy a swapy založené na cenných papírech uzavřené mezi zahrnutými subjekty swapu (CSE) a jinými subjekty swapu, finančními konečnými uživateli s významnou expozicí vůči swapům, a do určité míry i finančními konečnými uživateli bez významné expozice vůči swapům a jinými smluvními stranami, jako jsou státy, mezinárodní rozvojové banky nebo Banka pro mezinárodní platby. Aby měl subjekt významnou expozici vůči swapům, musí mít v červnu, červenci a srpnu předchozího kalendářního roku souhrnnou průměrnou pomyslnou denní hodnotu OTC derivátů, u nichž se neprovádí clearing, která přesahuje 8 miliard USD, zatímco obdobná prahová hodnota stanovená v článku 28 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 činí 8 miliard EUR. V Unii nemá požadavek na výměnu variační marže práh významnosti a použije se na veškeré smluvní strany, na něž se vztahuje čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012. Kombinovaná minimální hodnota převodu počáteční a variační marže podle pravidla swapové marže je 500 000 USD, zatímco odpovídající požadavek stanovený v článku 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 činí 500 000 EUR. Vzhledem k malému dopadu rozdílu v měnách by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.

([4]) ESMA/2013/BS/1157, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — US*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (USA) podle nařízení EMIR), závěrečná zpráva Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, 1. září 2013.

(10) Požadavky pravidla swapové marže se vztahují na „swapy“, jak jsou definovány v článku 721 Dodd-Frankova zákona a „swapy založené na cenných papírech“, jak jsou definovány v článku 761 Dodd-Frankova zákona, což zahrnuje téměř všechny smlouvy definované jako OTC deriváty v nařízení (EU) č. 648/2012 s výjimkou měnových forwardů a devizových swapů, pro něž pravidlo swapové marže nestanoví žádné požadavky. Pravidlo swapové marže navíc nepředpokládá žádné zvláštní zacházení se strukturovanými produkty včetně krytých dluhopisů a sekuritizací. V Unii jsou devizové swapy a měnové forwardy vyňaty z požadavků na počáteční marži a deriváty spojené s krytými dluhopisy pro účely zajištění mohou být z požadavků na počáteční marži rovněž vyňaty. Toto rozhodnutí by se proto mělo použít pouze na obchody s OTC deriváty, jež podléhají maržím podle právních předpisů Unie i podle pravidla swapové marže.

(11) Požadavky na výpočet počáteční marže podle pravidla swapové marže jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení (EU) č. 648/2012. Stejně jako příloha IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňuje pravidlo swapové marže použití standardizovaného přístupu. Alternativně lze pro výpočet využít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují některé specifické parametry včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a některé historické údaje včetně zátěžových období. Tyto modely musí schválit příslušný obezřetnostní regulační orgán USA.

(12) Požadavky na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, stanovené v pravidle swapové marže jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Pravidlo swapové marže obsahuje rovnocenný seznam způsobilého kolaterálu. Pravidlo swapové marže by proto mělo být považováno za rovnocenné pravidlům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

(13) Pokud jde o rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, vztahuje se v USA na informace v držení federálních regulačních orgánů, zákon o ochraně soukromí (*the Privacy Act*) a zákon o svobodě informací (*the Freedom of Information Act*, dále jen FOIA). Podle zákona FOIA musí fyzická osoba nebo organizace v mnoha případech zajistit důvěrné zacházení s poskytnutými informacemi. Zákon o ochraně soukromí a zákon FOIA proto poskytují záruky služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která příslušné orgány sdílejí se třetími stranami, jež jsou rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012. Požadavky USA by měly být považovány za poskytující rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, jakou zaručuje nařízení (EU) č. 648/2012.

(14) A konečně, pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy v USA a jejich vynucování, mají obezřetnostní regulační orgány USA široké vyšetřovací a dohledové pravomoci, aby mohly posuzovat, zda zahrnuté subjekty swapu dodržují pravidlo swapové marže. Obezřetnostní regulační orgány USA mohou přijmout širokou škálu dohledových opatření, aby ukončily případné porušování platných požadavků. Kromě toho právní rámec USA stanoví v případě porušení platných požadavků občanskoprávní sankce včetně pokut a dočasných nebo stálých soudních zákazů či příkazů, jakož i trestní sankce. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů na základě v příslušných případech Dodd-Frankova zákona, zákona o komoditních burzách (*the Commodity Exchange Act*), pravidla swapové marže, jakož i předpisů CFTC a SEC spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování.

(15) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených obezřetnostními regulačními orgány USA v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat obezřetnostní regulační orgány USA, aby poskytly informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.

(16) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 jsou právní, dohledové a vynucovací předpisy Spojených států amerických pro výměnu kolaterálu, které se vztahují na obchody regulované jako „swapy", jak jsou definovány v článku 721 Dodd-Frankova zákona, nebo „swapy založené na cenných papírech", jak jsou definovány v článku 761 Dodd-Frankova zákona, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je alespoň jedna ze smluvních stran uvedených obchodů usazena ve Spojených státech amerických a považována za zahrnutý subjekt swapu Radou guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*, dále jen „FRS"), Úřadem ministerstva financí regulujícím centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*, dále jen „OCC"), Federální pojišťovnou vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*, dále jen „FDIC"), Úřadem pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*, dále jen „FCA") nebo Federálním úřadem pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*, dále jen „FHFA"), a na uvedenou smluvní stranu se vztahuje pravidlo swapové marže stanovené v hlavě 12 Sbírky federálních předpisů (*the Code of Federal Regulation*), respektive v části 45 (v případě OCC), 237 (v případě FRS), 349 (v případě FDIC), 624 (v případě FCA) a 1221 (v případě FHFA) (společně dále jen „pravidlo swapové marže").

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN